

Θεατρικό για τον Σχολικό Εκφοβισμό (συνέχεια)

(Οι κουρτίνες είναι κλειστές)

Ληγητής: Ο καιρός περνάει. Ο Χοσέ δεν έρχεται στο σχολείο. Η ανησυχία των συμμαθητών του όλο ένα και μεγαλώνει.

(Ανοίγουν οι κουρτίνες. Ο καθηγητής είναι στον πίνακα και οι μαθητές τον παρακολουθούν με προσοχή -πάντα-)

Καθηγητής: Το ρήμα λύω στην οριστική ενεστώτα ενεργητικής φωνής κλίνεται ως εξής: λύω, λύεις, λύει, λύομεν, λύετε, λύουσι.

Μαρία-Νίκη: Δηλαδή κύριε έτσι κλίνετε και το βουλεύω;

Καθηγητής: Μα φυσικά τώρα. Τι μαθαίνουμε τόσο καιρό; Καλοκαίριασε. Πότε περιμένετε να τα μάθετε; Κοντεύουν οι εξετάσεις.

Άρτεμις: Κύριε, κάτι λίγο άσχετο. Τώρα που είπατε καλοκαίριασε, ο Χοσέ λείπει πολύ καιρό. Σχεδόν δύο εβδομάδες ... ή και παραπάνω.

Γιάννης: Όντως, έχω να τον δω πολύ καιρό και στο μπάσκετ. Και ήταν και πολύ καλός (στεναχωρημένος). Λόγω της απουσίας του δεν καταφέραμε να προκριθούμε στην επόμενη φάση.

Σοφία: Εγώ κύριε, πάντως, τον συνάντησα στο Σελεπίτσαρη και μόλις με είδε έτρεξε και έφυγε.

Βασίλης: Κύριε, νομίζω πως θα χάσει τη χρονιά!

Καθηγητής: Αντώνη, μήπως εσύ ξέρεις κάτι;

Αντώνης: Τι ωραία μέρα που ναι σήμερα (αδιάφορος)!!!! Σιγά μην με νοιάζει τι κάνει αυτός ο Χοσέ.

Γιάννης: Αντώνη ... μαζέψου. Αφού ξέρεις τη σοβαρότητα του θέματος, τι δεν καταλαβαίνεις;

Καθηγητής: Για πείτε μου τώρα, θυμάστε στις 6 Μαρτίου που ...

Μαρία-Νίκη: ... που είχαμε χάσει μάθημα !!!

Καθηγητής: Ναι και αυτό. Που είχαμε κάνει το δρώμενο με το ανθρωπάκι που έκλαιγε!

Βασίλης: Το ζόμπι;

Καθηγητής: Το λυπημένο ανθρωπάκι Βασίλη, ποιο ζόμπι.

Μαρία: Ναι, κύριε, θυμάμαι αυτό που έχουμε κρεμάσει απ' έξω από το γραφείο της Διευθύντριας δε λέτε;

Καθηγητής: Ναι, Μαρία αυτό. Μπράβο.

Αντώνης: Ναι, αυτό το πτώμα. Χα χα χα χα.

Μαρία-Νίκη: Δεν θυμάσαι τίποτα από αυτά που είχαμε κάνει και πει τότε;

Άρτεμις: Σιγά μη θυμάται. Εδώ καλά καλά δεν θυμάται τι έφαγε χθες. Θα θυμάται τι κάναμε πριν 2 μήνες!

(Τα παιδιά μιλούν μεταξύ τους. Λένε για τον Χοσέ.)

Παιδιά: Πω τι του είπε. Στην είπε η Άρτεμις. Οοοο...

Καθηγητής: Παιδιά, θα σταματήσετε να πω αυτό που θέλω;

Σοφία: Κύριε, συνεχίστε!

Μαρία-Νίκη: Ναι συνεχίστε!

Καθηγητής: Δεν μπορώ να συνεχίσω αν δεν σταματήσετε να μιλάτε.

Μαρία: Παιδιά σταματήστε.

(Τα παιδιά σταματούν και ακούν τον καθηγητή τους με προσοχή –πάντα-)

Καθηγητής: Ουφ.. Λοιπόν όπως έλεγα, θυμάστε στις 6 Μαρτίου που είχαμε αφιερώσει μία διδακτική ώρα για το σχολικό εκφοβισμό, τις μορφές και την αντιμετώπιση. Ας σκεφτούμε λίγο, μήπως ο Χοσέ δεν έρχεται στο σχολείο ως αποτέλεσμα των πράξεων κάποιων ατόμων από εδώ;

Σοφία: Πάντως εγώ δεν θα ήθελα να ήμουν στη θέση του. Πιστεύω πως πρέπει να τον βοηθήσουμε.

Άρτεμις: Εσύ, Αντώνη, θα ήθελες να ήσουν στη θέση του Χοσέ;

Αντώνης: Άσε μας ρε Άρτεμη, όχου. Όλο με τον Χοσέ θα ασχολούμαστε; Κύριε, θα μας πείτε την ύλη κάποια στιγμή; (κοπανάει το χέρι στο θρανίο) Άντε μπράβο!

Καθηγητής: Αντώνη, για πρόσεξε τα λόγια σου, καθώς είσαι πολύ δύσκολη θέση. Οπότε πρόσεχε.

Γιάννης: Κύριε, αν εγώ τον συναντήσω, θα προσπαθήσω να του μιλήσω.

Αντώνης: Εμένα δεν με ενδιαφέρει.

Μαρία: Δεν σε ρωτήσαμε!

Παιδιά εκτός Αντώνη: Χα χα χα.

Καθηγητής: Επειδή παιδιά χρονοτριβούμε και επειδή κάποιιοι δεν πρόκειται να βάλουν μυαλό, ένα μόνο να θυμάστε !! Όταν ασκείται εκφοβισμό, κατακερματίζεται όχι μόνο η ψυχή του θύματος αλλά και του θύτη.

Μαρία-Νίκη: Κύριε, κύριε κάναμε ένα κείμενο στα Αγγλικά για τον εκφοβισμό και ο νταής λέγεται bully.

Γιάννης: Δηλαδή κάποιος εδώ είναι μπούλης;

Μαθητές: Χα χα χα ! Καλό(σοβαρά το καλό)

(Χτυπάει το κουδούνι. Κλείνουν οι κουρτίνες. Μουσική υπόκρουση.)

Αφηγητής: Η Σοφία και η Άρτεμις συναντούν τον Γιάννη στο Σελεπίτσαρη και συζητούν.

(Ανοίγουν οι κουρτίνες.)

Σοφία: Λες να είναι κάπου εδώ ο Χοσέ;

Γιάννης: Ναι, έρχεται κάθε μέρα στις 4, αντί να έρθει στο μπάσκετ.

Άρτεμις: Γιάννη, Σοφία αυτός εκεί πέρα δεν μοιάζει με τον Χοσέ;

(Ο Χοσέ κάθεται μόνος του σε ένα απόμερο παγκάκι.)

Γιάννης, Σοφία, Άρτεμις: Χοσέ, Χοσέ!!

Χοσέ: Ααα (ξαφνιασμένος) τι κάνετε εδώ παιδιά; Γιάννης, δεν έχεις προπόνηση;

Γιάννης: Ήρθα να σε πάρω να πάμε μαζί.

Σοφία: Τι συμβαίνει;

Άρτεμις: Μας έλειψες!!

Χοσέ: Αφήστε με ήσυχο. Δεν θα ξαναέρθω σχολείο.

Σοφία: Μα γιατί βρε Χοσέ δεν έρχεσαι; Ό,τι και να σου έκανε ο Αντώνης, αν είναι αυτός ο λόγος απουσίας σου, θα τιμωρηθεί και όλοι θα είμαστε δίπλα σου!

Χοσέ: Μα, με προσέβαλε, με απειλούσε facebook και συνεχώς με κορόιδευε για την καταγωγή μου. Α και μια μέρα με έσπρωξε από τις σκάλες και χτύπησα το πόδι μου.

Άρτεμις: Μα εσύ είπες ότι το στραμπούλιξες στο μπάσκετ.

Χοσέ: Σας είχα πει ψέματα γιατί ντρεπόμουν.

Σοφία: Γύρνα πίσω και όλα θα φτιάξουν θα δεις.

Άρτεμις: Έχεις την πλήρη υποστήριξη όλων μας.

(Κλείνουν οι κουρτίνες. Μουσική υπόκρουση. Στήνεται το σκηνικό της τάξης. Ανοίγουν οι κουρτίνες.)

(Ο Βασίλης, ο Αντώνης, η Μαρία και η Μαρία- Νίκη είναι στην τάξη. Ξαφνικά μπαίνει η Άρτεμις, η Σοφία και ο Γιάννης.)

(όλοι πάνω τους εκτός από τον Αντώνη)

Βασίλης: Τι έγινε;

Μαρία: Πείτε μας!

Γιάννης: Έχω ευχάριστα νέα ...

(εκείνη την ώρα μπαίνει ο καθηγητής με τον Χοσέ. Όλοι αγκαλιάζουν στον Χοσέ. Ο Αντώνης είναι μόνος του στο θρανίο του.)

Καθηγητής: Όταν βλέπετε να αδικείται κάποιος, μην τον αφήνετε αβοήθητο. ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΕ.
Έτσι καλλιεργείτε την ειρήνη!!

ΤΕΛΟΣ